

Verordening Natuurherstel

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	63	
Titel:	Verordening Natuurherstel	
Type:	EU-verordening	
Dekking:	Internationaal (regionaal)	
Officiële naam:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende natuurherstel	
Verwijzing:	Engelse tekst van het voorstel voor de verordening	Dit betreft het voorstel van de Commissie. Zowel de Raad als het Parlement hebben een groot aantal wijzigingen op deze tekst voorgesteld. Er wordt thans onderhandeld over de vaststelling van een definitieve tekst. Deze onderhandelingen zullen naar verwachting in de eerste helft van 2024 worden afgerond.
Begin-/eindjaar:		
Verantwoordelijke minister:		
Status:	In ontwikkeling	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee, EEZ	
Kruisverwijzing:	Vogelrichtlijn Habitatrichtlijn	
Uitvoerende wetgeving:		
Trefwoorden:	Natuur en ecologie	

Essentie:

De huidige tekst van deze essentie is gebaseerd op het voorstel van de Commissie voor de Verordening Natuurherstel. Zowel de Raad als het Parlement hebben een groot aantal wijzigingen op deze tekst voorgesteld. Er wordt thans onderhandeld over de vaststelling van een definitieve tekst. Deze onderhandelingen zullen naar verwachting in de eerste helft van 2024 worden afgerond.

De EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 stelt doelen voor de bescherming van de natuur in de Europese Unie, De strategie geeft echter ook aan dat alleen bescherming niet voldoende is om verder verlies aan biodiversiteit te voorkomen. Om dit te bereiken is een grotere inspanning nodig om de natuur in de EU in goede gezondheid te doen verkeren. De voorgestelde verordening beoogt juridisch bindende doelen op te stellen om ecosystemen die achteruit zijn gegaan te herstellen. Hierbij gaat het met name om die ecosystemen die de meeste potentie hebben om koolstof te verwijderen en op te slaan en om de impact van natuurrampen te voorkomen en verminderen.

De overkoepelende doelstelling van de voorgestelde verordening wordt beschreven in artikel 1: bijdragen tot het aanhoudende, langdurige en duurzame herstel van de biodiversiteit en de veerkracht van de natuur in de land- en zeegebieden van de EU door het herstel van ecosystemen. Met deze doelstelling wordt een kader vastgesteld waarbinnen de lidstaten herstelmaatregelen zullen treffen die tegen 2030 samen ten minste 20 % van de land- en zeegebieden van de EU moeten bestrijken en tegen 2050 alle ecosystemen die moeten worden hersteld. Bij dit percentage kan opgemerkt worden dat in het kader van het Biodiversiteitsverdrag is overeengekomen dat in 2030 30 procent van aangetaste mariene ecosystemen onder effectief herstel moet zijn en daarnaast 30 procent van mariene gebieden effectief behouden en beheerd moet worden door ecologisch representatieve, goed verbonden en billijk beheerde systemen van beschermde gebieden en andere gebiedsgerichte behoudmaatregelen.

De aanpak die voor het in artikel 1 beschreven kader wordt gehanteerd, bestaat erin allereerst voort te bouwen op de krachtens de habitatrichtlijn beschermde habitattypen waarvoor al methoden bestaan om na te gaan of zij in goede toestand verkeren. Op basis van deze methoden kunnen dan streefdoelen voor het herstel van deze habitats worden vastgesteld.

Artikel 2 van de voorgestelde verordening definieert het geografische toepassingsgebied van de verordening. Dit betreft de ecosystemen die in de artikelen 4 tot en met 10 worden beschreven die gelegen zijn op het grondgebied van de lidstaten of in wateren, op de zeebodem en in de ondergrond daarvan zeewaarts van de basislijn en reikend tot de uiterste grens van het gebied waarover een lidstaat soevereine rechten uitoefent, overeenkomstig het Zeerechtverdrag. Deze definitie omvat de Nederlandse territoriale zee en exclusieve economische zone.

Artikel 4 bevat streefdoelen voor het herstel van terrestrische, kust- en zoetwaterecosystemen, en in artikel 5 zijn streefdoelen vastgelegd voor het herstel van mariene ecosystemen (met inbegrip van andere mariene gebieden naast de gebieden die onder de habitatrichtlijn vallen). Die streefdoelen hebben betrekking op het herstel en het in vroegere toestand terugbrengen van gebieden en op het herstel van habitats van soorten. Zowel artikel 4 als 5 bevat ook een verplichting om ervoor te zorgen dat de toestand van ecosystemen voor of na het herstel niet verslechtert.

In de artikelen 11 en 12 van de voorgestelde verordening worden de vereisten voor de nationale herstelplannen van de lidstaten beschreven. Herstelmaatregelen moeten strategisch worden gepland om ervoor te zorgen dat zij zo doeltreffend mogelijk bijdragen tot het herstel van de natuur in de gehele EU en tot mitigatie van en aanpassing aan de klimaatverandering. De lidstaten dienen hun nationale herstelplannen op te stellen op basis van de beste en meest recente beschikbare wetenschappelijke bevindingen.

De artikelen 17 en 18 bevatten monitoring- en verslagleggingsverplichtingen.